

II

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV

af 12. december 1991

om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget

(91/676/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 130 S,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Nitratindholdet i vand i visse områder af medlemsstaterne øges og er allerede højt i forhold til de normer, der er fastsat i Rådets direktiv 75/440/EØF af 16. juni 1975 om kvalitetskrav til overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand i medlemsstaterne ⁽⁴⁾, som ændret ved direktiv 79/869/EØF ⁽⁵⁾, og Rådets direktiv 80/778/EØF af 15. juli 1980 om kvaliteten af drikkevand ⁽⁶⁾, som ændret ved tiltrædelsesakten af 1985;

i det fjerde handlingsprogram for De Europæiske Fællesskaber på miljøområdet ⁽⁷⁾ er det anført, at Kommissionen har til hensigt at fremsætte et forslag til direktiv om kontrol og begrænsning af vandforurening forårsaget af spredning eller udledning af flydende husdyrgødning og overdreven brug af kunstgødning;

i forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik, som er omhandlet i Kommissionens Grøn bog om Perspektiver for Den Fælles Landbrugspolitik, blev det fastslået, at landbruget i Fællesskabet har behov for at anvende kvælstofholdig kunst- og husdyrgødning, men at overdreven brug af gødning udgør en fare for miljøet, at der er behov for fælles foranstaltninger til kontrol med de problemer, der kommer fra intensivt husdyrbrug, og at der i landbrugspolitikken bør tages større hensyn til miljøpolitikken;

i Rådets resolution af 28. juni 1988 om beskyttelse af Nordsøen og af andre farvande i Fællesskabet ⁽⁸⁾ opfordres Kommissionen til at foreslå foranstaltninger på fællesskabsniveau;

hovedårsagen til forurening fra diffuse kilder af Fællesskabets vandområder er nitrater, der stammer fra landbruget;

⁽¹⁾ EFT nr. C 54 af 3. 3. 1989, s. 4, og EFT nr. C 51 af 2. 3. 1990, s. 12.

⁽²⁾ EFT nr. C 158 af 26. 6. 1989, s. 487.

⁽³⁾ EFT nr. C 159 af 26. 6. 1989, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 26.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 271 af 29. 10. 1979, s. 44.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 229 af 30. 8. 1980, s. 11.

⁽⁷⁾ EFT nr. C 328 af 7. 12. 1987, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT nr. C 209 af 9. 8. 1988, s. 3.

for at beskytte menneskets helbred, de levende ressourcer og vandøkosystemerne samt for at sikre anden rimelig anvendelse af vand bør vandforurening forårsaget eller fremkaldt af nitrater, der stammer fra landbruget, derfor begrænses, og yderligere forurening af denne art bør undgås; det er med henblik herpå vigtigt, at der træffes foranstaltninger vedrørende oplagring og anvendelse på landbrugsjord af alle kvælstofforbindelser samt vedrørende visse dyrkningsmetoder;

da vandforurening forårsaget af nitrater i en medlemsstat kan have indvirkning på vand i andre medlemsstater, er der behov for foranstaltninger på fællesskabsplan i overensstemmelse med artikel 130 R;

ved at tilskynde til godt landmandskab kan medlemsstaterne sørge for, at der for alt vand skabes et generelt niveau for beskyttelse mod forurening i fremtiden;

visse zoner, der har afløb til vandområder, som er sårbare over for forurening forårsaget af kvælstofforbindelser, kræver særlig beskyttelse;

der er behov for, at medlemsstaterne identificerer sårbare zoner og udarbejder og iværksætter handlingsprogrammer for at nedbringe vandforurening forårsaget af kvælstofforbindelser i sårbare zoner;

sådanne handlingsprogrammer bør omfatte foranstaltninger til at begrænse anvendelsen af enhver form for kvælstofholdig kunstgødning på landbrugsjord og bør især indeholde specifikke begrænsninger for anvendelse af husdyrgødning;

det er nødvendigt at overvåge vandområder og anvende referencemetoder for måling af kvælstofforbindelser for at sikre, at målingerne er effektive;

det erkendes, at hydrogeologien i visse medlemsstater er således, at det måske vil vare mange år, inden beskyttelsesforanstaltninger fører til forbedringer af vandkvaliteten;

der bør nedsættes en komité til at bistå Kommissionen i spørgsmål, der vedrører gennemførelsen af dette direktiv og dets tilpasning til den videnskabelige og tekniske udvikling;

medlemsstaterne bør udarbejde rapporter om dette direktivs gennemførelse og forelægge dem for Kommissionen;

Kommissionen bør regelmæssigt udarbejde rapporter om medlemsstaternes gennemførelse af dette direktiv —

VEDTAGET FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv har til formål:

- at nedbringe vandforurening forårsaget eller fremkaldt af nitrater, der stammer fra landbruget, og
- at forebygge yderligere forurening af denne art.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- a) »grundvand«: alle former for vand, som befinder sig under jordens eller undergrunden
- b) »ferskvand«: naturligt forekommende vand med lav saltkoncentration, som ofte er acceptabelt som egnet til indvinding og behandling med henblik på fremstilling af drikkevand
- c) »kvælstofforbindelse«: ethvert kvælstofholdigt stof, bortset fra gasformigt molekylært kvælstof
- d) »husdyr«: alle dyr, der holdes med henblik på udnyttelse eller økonomisk fortjeneste
- e) »gødning«: ethvert stof, der indeholder en eller flere kvælstofforbindelser, og som tilføres jorden for at øge planternes vækst; det kan omfatte husdyrgødning, reststoffer fra akvakulturbrug og slam fra rensningsanlæg
- f) »kunstgødning«: ethvert gødningsstof, der er fremstillet ved en industriel proces
- g) »husdyrgødning«: ekskrementer fra husdyr, eller en blanding af strøelse og ekskrementer fra husdyr, også i behandlet form
- h) »tilførsel til jorden«: tilførsel af stoffer til jorden, enten ved spredning på jorden overflade, nedfældning i jorden, nedgravning under jorden overflade eller blanding med jordens overflade
- i) »eutrofiering«: vands berigelse med kvælstofforbindelser, der medfører øget algevækst og udvikling af højere former for planteliv, som igen resulterer i en uønsket forstyrrelse af balancen mellem organismernes i vandet og af vandets kvalitet
- j) »forurening«: direkte eller indirekte udledning i vandmiljøet af kvælstofforbindelser, der stammer fra landbruget, med det resultat, at menneskers sundhed bringes i fare, levende ressourcer og vandøkosystemer skades, rekreative værdier forringes eller anden retmæssig anvendelse af vandet hindres
- k) »sårbar zone«: et jordområde, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2.

Artikel 3

1. Vand, der er berørt af forurening, og vand, der kan blive berørt af forurening, hvis der ikke træffes foranstaltninger i henhold til artikel 5, skal kortlægges af medlemsstaterne i overensstemmelse med kriterierne i bilag I.

2. Medlemsstaterne udpeger inden to år efter meddelelsen af dette direktiv som sårbare zoner alle kendte jordområder på deres område, som bidrager til forureningen, og hvorfra der er afstrømning til vand, der er kortlagt i overensstemmelse med stk. 1. De underretter Kommissionen om denne oprindelige udpegelse inden seks måneder.

3. Når vand, der af en medlemsstat er kortlagt i overensstemmelse med stk. 1, bliver berørt af forurening fra vand fra en anden medlemsstat, hvis vand berøres, eller indirekte afstrømning til dette, kan den medlemsstat, hvis vand berøres, underrette den anden medlemsstat og Kommissionen om de relevante forhold.

Den berørte medlemsstat skal, hvor det er hensigtsmæssigt sammen med Kommissionen, iværksætte den nødvendige samordning med henblik på at finde frem til de pågældende forureningskilder og iværksætte de foranstaltninger, der skal træffes for at beskytte de berørte vandområder, med henblik på at sikre, at dette direktivs bestemmelser overholdes.

4. Medlemsstaterne skal efter behov og mindst hvert fjerde år tage listen over udpegede sårbare zoner op til fornyet overvejelse og om nødvendigt ændre eller supplere den for at tage hensyn til forandringer og faktorer, der ikke kunne forudses ved den tidligere udpegelse. De meddeler Kommissionen enhver ændring af eller tilføjelse til udpegelserne inden seks måneder.

5. Medlemsstaterne er fritaget for pligten til at kortlægge specifikke sårbare zoner, hvis de udarbejder og anvender de i artikel 5 omhandlede handlingsprogrammer i overensstemmelse med dette direktiv på hele deres nationale område.

Artikel 4

1. Med henblik på for alt vand at skabe et generelt niveau for beskyttelse mod forurening skal medlemsstaterne inden to år efter meddelelsen af dette direktiv:

- a) udarbejde en kodeks eller kodekser for godt landmandskab, som følges af landbrugerne på et frivilligt grundlag, og som mindst skal indeholde bestemmelser om de i afsnit A i bilag II nævnte punkter
- b) hvor det er nødvendigt, indføre et program, der indeholder bestemmelser om uddannelse og information af landbrugerne, for at fremme anvendelsen af kodeksen eller kodekserne for godt landmandskab.

2. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen de nærmere enkeltheder i deres kodekser for godt landmandskab, og Kommissionen medtager oplysningerne om disse kodekser i den i artikel 11 omhandlede rapport. På baggrund af de modtagne oplysninger kan Kommissionen, hvis den finder det nødvendigt, forelægge Rådet passende forslag.

Artikel 5

1. Med henblik på gennemførelse af de i artikel 1 omhandlede målsætninger udarbejder medlemsstaterne inden to år efter den oprindelige udpegelse som omhandlet i artikel 3, stk. 2, eller inden et år efter enhver senere udpegelse som omhandlet i artikel 3, stk. 4, handlingsprogrammer for de udpegede sårbare zoner.

2. Et handlingsprogram kan vedrøre alle sårbare zoner på en medlemsstats område, eller der kan, hvis medlemsstaten finder det hensigtsmæssigt, udarbejdes forskellige programmer for forskellige sårbare zoner eller dele af zoner.

3. I handlingsprogrammerne skal der tages hensyn til:

- a) de foreliggende videnskabelige og tekniske data, hovedsagelig om kvælstoftilførsler fra henholdsvis landbrugsvirksomhed og andre kilder
- b) miljøbetingelserne i de relevante områder i den pågældende medlemsstat.

4. Handlingsprogrammerne skal gennemføres inden fire år efter deres udarbejdelse og skal bestå af følgende bindende foranstaltninger:

- a) foranstaltningerne i bilag III
- b) de foranstaltninger, som medlemsstaterne har foreskrevet i den eller de kodekser for godt landmandskab, der er overflødiggjort af foranstaltningerne i bilag III.

5. Medlemsstaterne træffer inden for rammerne af handlingsprogrammerne desuden de supplerende foranstaltninger eller skærpede foranstaltninger, som de anser for nødvendige, hvis det allerede fra starten eller på baggrund af de erfaringer, der indhøstes i forbindelse med handlingsprogrammernes gennemførelse, viser sig, at foranstaltningerne i stk. 4 ikke er tilstrækkelige til at nå de mål, der er fastsat i artikel 1. Ved udvælgelsen af disse foranstaltninger tager medlemsstaterne hensyn til, om de er effektive og rentable i forhold til andre mulige forebyggende foranstaltninger.

6. Medlemsstaterne udarbejder og gennemfører passende overvågningsprogrammer med henblik på at vurdere effektiviteten af de handlingsprogrammer, der er udarbejdet i medfør af denne artikel.

De medlemsstater, som lader artikel 5 gælde for hele deres nationale område, skal overvåge nitratinholdet i vand (overfladevand og grundvand) på udvalgte målesteder, som gør det muligt at fastslå omfanget af nitratforureningen i vandet hidrørende fra landbrugsvirksomhed.

7. Medlemsstaterne skal mindst hvert fjerde år foretage en ny gennemgang af og om fornødent revidere deres handlingsprogrammer, herunder eventuelle supplerende foranstaltninger, der er truffet i henhold til stk. 5. De underretter Kommissionen om ændringer i handlingsprogrammerne.

Artikel 6

1. Med henblik på udpegelse af sårbare zoner og ændringer i listen over disse zoner skal medlemsstaterne:

- a) inden to år efter meddelelsen af dette direktiv over en periode på et år overvåge **nitratkoncentrationen i ferskvand**:
 - i) på prøveudtagningssteder for overfladevand som omhandlet i artikel 5, stk. 4, i direktiv 75/440/EØF og/eller på andre prøveudtagningssteder, som er repræsentative for medlemsstaternes overfladevand, mindst én gang om måneden og hyppigere i perioder med stor vandføring
 - ii) på prøveudtagningssteder, som er repræsentative for medlemsstaternes grundvandsførende lag, med regelmæssige mellemrum og under hensyntagen til bestemmelserne i direktiv 80/778/EØF
- b) gentage det i litra a) skitserede overvågningsprogram mindst hvert fjerde år, dog ikke på de prøveudtagningssteder, hvor **nitratkoncentrationen** i alle tidligere prøver har været under 25 mg/l, og hvor der ikke er konstateret nye faktorer, som kan formodes at øge nitratinholdet; i sådanne tilfælde er det kun nødvendigt at gentage overvågningsprogrammet hvert ottende år
- c) på ny undersøge eutrofieringsgraden af fersk overfladevand, flodmundinger og kystvand hvert fjerde år.

2. De referencemålemetoder, der er nævnt i bilag IV, skal anvendes.

Artikel 7

Retningslinjerne for den i artikel 5 og 6 omhandlede overvågning kan udarbejdes efter fremgangsmåden i artikel 9.

Artikel 8

Bilagene til dette direktiv kan tilpasses til den videnskabelige og tekniske udvikling efter fremgangsmåden i artikel 9.

Artikel 9

1. Kommissionen bistås af en komité, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Den udtaler sig med kvalificeret flertal som fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemninger i komitéen tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med komitéens udtalelse.

b) Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med komitéens udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

c) Har Rådet efter udløbet af en frist på tre måneder fra forslagens forelæggelse for Rådet ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen, medmindre Rådet med simpelt flertal har udtalt sig mod de nævnte foranstaltninger.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne forelægger for den fireårsperiode, der følger efter meddelelsen af dette direktiv, og for hver efterfølgende fireårsperiode Kommissionen en rapport med de oplysninger, der er omhandlet i bilag V.

2. Rapporter i henhold til denne artikel skal forelægges for Kommissionen inden seks måneder efter udløbet af den periode, de vedrører.

Artikel 11

På grundlag af de oplysninger, som Kommissionen modtager i medfør af artikel 10, offentliggør den sammenfattende rapporter inden seks måneder efter modtagelsen af rapporterne fra medlemsstaterne og meddeler dem til Europa-Parlamentet og Rådet. På baggrund af gennemførelsen af dette direktiv og især bestemmelserne i bilag III forelægger Kommissionen inden den 1. januar 1998 Rådet en rapport, i givet fald ledsaget af forslag om ændring af dette direktiv.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direk-

tiv inden to år fra dets meddelelse ⁽¹⁾. De underretter straks Kommissionen derom.

2. Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de nationale forskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 13

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 1991.

På Rådets vegne

J. G. M. ALDERS

Formand

⁽¹⁾ Dette direktiv er meddelt medlemsstaterne den 19. december 1991.

BILAG I

KRITERIER FOR KORTLÆGNING AF DE I ARTIKEL 3, STK. 1, OMHANDLEDE OMRÅDER

- A. Ved kortlægning af vand som omhandlet i artikel 3, stk. 1, lægges bl. a. følgende kriterier til grund:
- 1) hvorvidt det ferske overfladevand, især overfladevand, der bruges eller er beregnet til at blive brugt til indvinding af drikkevand, indeholder en højere nitratkoncentration end den, der er fastsat i direktiv 75/440/EØF, eller kan komme til at indeholde en sådan højere nitratkoncentration, hvis der ikke træffes foranstaltninger i henhold til artikel 5
 - 2) hvorvidt grundvandet indeholder mere end 50 mg nitrat pr. liter, eller kan komme til at indeholde mere end 50 mg nitrat pr. liter, hvis der ikke træffes foranstaltninger i henhold til artikel 5
 - 3) hvorvidt naturlige ferskvandssøer, andre ferskvandsområder, flodmundinger, kystvand og havvand er eutrofieret eller i nær fremtid kan blive eutrofieret, hvis der ikke træffes foranstaltninger i henhold til artikel 5.
- B. Ved anvendelsen af ovennævnte kriterier skal medlemsstaterne også tage hensyn til:
- 1) de særlige fysiske og miljømæssige kendetegn ved de pågældende vand- og landområder
 - 2) den nyeste viden om kvælstofforbindelsers adfærd i miljøet (vand og jord)
 - 3) den nyeste viden om virkningerne af de foranstaltninger, der træffes i henhold til artikel 5.

BILAG II

KODEKS(ER) FOR GODT LANDMANDSKAB

- A. En kodeks eller kodekser for godt landmandskab, der har til formål at nedbringe nitratforureningen, og som tager hensyn til vilkårene i Fællesskabets forskellige områder, bør indeholde bestemmelser om følgende punkter, for så vidt de er relevante:
- 1) perioder, hvor tilførsel af gødning til jorden er uhensigtsmæssig
 - 2) tilførsel af gødning på stejle skråninger
 - 3) tilførsel af gødning til vandmættede, oversvømmede, frosne eller snedækkede jorder
 - 4) betingelserne for tilførsel af gødning til jorden nær vandløb
 - 5) kapaciteten af opbevaringsanlæg for husdyrgødning og opførelse af sådanne anlæg, herunder foranstaltninger til at undgå vandforurening som følge af at væsker, der indeholder husdyrgødning og safter fra oplagret plantemateriale, såsom ensilage, siver eller løber ned i grund- eller overfladevand
 - 6) fremgangsmåder for tilførsel af både kunstgødning og husdyrgødning, herunder hyppighed, og ensartethed i forbindelse med spredning, således at udvaskningen af næringsalte i vandet holdes på et acceptabelt niveau.
- B. Medlemsstaterne kan også lade deres kodeks(er) for godt landmandskab indeholde bestemmelser om følgende punkter:
- 7) planlægning af jordens anvendelse, herunder anvendelse af vekseldrift og fastlæggelse af, hvilken del af arealet der skal anvendes til henholdsvis permanente afgrøder og enårige afgrøder
 - 8) opretholdelse i (nedbørs-) perioder af et mindstemål af plantedække, som vil optage det kvælstof fra jordbunden, der ellers kunne forårsage nitratforurening af vand
 - 9) udarbejdelse af gødskningsplaner for hver enkelt bedrift og løbende optegnelser om anvendelse af gødning
 - 10) forhindring af vandforurening i forbindelse med kunstvandingsystemer som følge af afstrømning eller nedsvivning, hvor vandet ikke kan nås af afgrødernes rodnet;

BILAG III

FORANSTALTNINGER, DER SKAL MEDTAGES I DE I ARTIKEL 5, STK. 4, LITRA a), OMHANDLEDE
HANDLINGSPROGRAMMER

1. Foranstaltningerne skal omfatte regler vedrørende:

- 1) perioder, hvor tilførsel af visse typer gødning til jorden er forbudt
- 2) kapaciteten i anlæg til opbevaring af husdyrgødning; denne kapacitet skal være større end den, der er påkrævet til opbevaring i den længste periode, hvor tilførsel til jorden i den sårbare zone er forbudt, medmindre det over for de kompetente myndigheder kan godtgøres, at enhver overskydende mængde husdyrgødning ud over den faktiske opbevaringskapacitet vil kunne bortskaffes på en måde, der ikke er til skade for miljøet
- 3) en begrænsning af tilførsel af gødning til jorden, der er i overensstemmelse med godt landmandskab, og som tager hensyn til de særlige forhold i de pågældende sårbare zoner, især:
 - a) jordbundsforholdene, jordtypen og arealets hældning
 - b) klimatiske forhold, nedbør og kunstvanding
 - c) jordens anvendelse og dyrkningsmetoder, herunder vekseldriftog skal bygge på ligevægt mellem:
 - i) afgrødens forventede kvælstofbehov, og
 - ii) kvælstoftilførslen til afgrøden fra jorden og fra gødning svarende til:
 - mængden af kvælstof i jorden på det tidspunkt, hvor afgrødens behov herfor stiger væsentligt (restrende mængder sidst på vinteren)
 - kvælstoftilførslen via nettomineralisering af jordens reserver af organisk kvælstof
 - tilførsel af kvælstofforbindelser fra husdyrgødning
 - tilførsel af kvælstofforbindelser fra kunstgødning og anden gødning.

2. Disse foranstaltninger skal sikre, at den mængde husdyrgødning, som tilføres jorden hvert år, herunder fra dyrene selv, ikke overstiger en vis mængde pr. hektar for hver bedrift eller hvert husdyrbrug.

Den fastsatte mængde pr. hektar skal være den mængde husdyrgødning, som indeholder 170 kg N. Dog kan medlemsstaterne:

- a) under det første fireårige handlingsprogram tillade en mængde husdyrgødning, som indeholder op til 210 kg N
- b) under og efter det første fireårige handlingsprogram fastsætte andre mængder end dem, der er fastsat ovenfor. Disse mængder skal fastsættes således, at de ikke hindrer opfyldelsen af de formål, der er angivet i artikel 1, og der skal ligge objektive kriterier til grund for dem, f. eks:
 - lang vækstsæson
 - afgrøder, der optager meget kvælstof
 - højt nedbørsoverskud i den sårbare zone
 - jordbund med usædvanlig høj denitrifikationsevne.

Hvis en medlemsstat tillader andre mængder i henhold til dette litra b), underretter den Kommissionen, som undersøger medlemsstatens begrundelse herfor efter fremgangsmåden i artikel 9.

3. Medlemsstaterne kan beregne de i punkt 2 nævnte mængder på grundlag af antallet af dyr.

4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvorledes de anvender bestemmelserne i punkt 2. På baggrund af de modtagne oplysninger kan Kommissionen, såfremt den finder det nødvendigt, forelægge Rådet passende forslag i overensstemmelse med artikel 11.

BILAG IV

REFERENCEMÅLEMETODER

Kunstgødning

Målemetoden for kvælstofforbindelser er den, der er beskrevet i Kommissionens direktiv 77/535/EØF af 22. juni 1977 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om stikprøve- og analysemetoder for gødning ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 89/519/EØF ⁽²⁾.

Ferskvand, kystvand og havvand

Nitratkoncentrationen måles i overensstemmelse med artikel 4a, stk. 3, i Rådets beslutning 77/795/EØF af 12. december 1977 om indførelse af en fælles procedure for udveksling af oplysninger vedrørende kvaliteten af fersk overfladevand i Fællesskabet ⁽³⁾, ændret ved beslutning 86/574/EØF ⁽⁴⁾.

BILAG V

OPLYSNINGER, DER SKAL FINDES I DE I ARTIKEL 10 OMHANDLEDE RAPPORTER

1. En redegørelse for de forebyggende foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 4.
2. Et kort, der viser følgende:
 - a) vand, der er kortlagt i henhold til artikel 3, stk. 1, og bilag I, idet det for hvert vandområde oplyses, hvilke af kriterierne i bilag I der er anvendt med henblik på kortlægningen
 - b) hvor de udpegede sårbare zoner ligger, idet der skelnes mellem eksisterende zoner og zoner, som er udpeget siden sidste rapport.
3. En sammenfatning af resultaterne af den i artikel 6 omhandlede overvågning, herunder en redegørelse for de betragtninger, som førte til udpegelsen af hver enkelt sårbar zone eller til en ændring af eller tilføjelse til listen over udpegede sårbare zoner.
4. En sammenfatning af de handlingsprogrammer, der er udarbejdet i henhold til artikel 5, herunder navnlig:
 - a) de foranstaltninger, der kræves i henhold til artikel 5, stk. 4, litra a) og b)
 - b) de oplysninger, der kræves i henhold til bilag III, punkt 4
 - c) supplerende eller skærpede foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 5, stk. 5
 - d) en sammenfatning af resultaterne af de overvågningsprogrammer, som gennemføres i henhold til artikel 5, stk. 6
 - e) medlemsstaternes vurderinger af, inden for hvilken frist det vand, der er kortlagt i henhold til artikel 3, stk. 1, sandsynligvis vil kunne forventes at opfylde målsætningerne i handlingsprogrammet, sammen med en angivelse af den usikkerhedsgrad, der er indbygget i disse vurderinger.

⁽¹⁾ EFT nr. L 213 af 22. 8. 1977, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 265 af 12. 9. 1989, s. 30.

⁽³⁾ EFT nr. L 334 af 24. 12. 1977, s. 29.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 335 af 28. 11. 1986, s. 44.